

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla č. 7 / červenec 2009

Úvodem. V minulém čísle Nočníčku jsem sliboval, že bude rozšířené o jednu stranu. Jak jsem říkal, kvůli tisku. Líc, rub, líc, rub, líc, rub. Ale nakonec z toho bylo stran sedm. Poslední dvě strany reklama. Tušil jsem, že mě někdo na tuto chybu upozorní. A stalo se. Poznal jsem, že

se Nočníček čte. Přišlo mi 25 mailů s upozorněním na počet stran a prý jestli jsem se nespletl... Nespletl. Jen jsem na poslední chvíli záměrně přidal plakát festivalu Zahrada a bylo mi líto vyhodit šestou stranu s reklamou, kterou jsem slíbil. Takže sedmé číslo už má opravdu šest stran. Nad tímto Nočníčkem jsem dlouho a dlouho přemýšlel, zda mám udělat prázdninové dvojčíslo. Třeba jen proto, aby si celá nočníčková redakce mohla odpočinout a nabrat nové síly na poprázdninové pokračování. Ale nakonec jsem to zamítl. Jsem na své zaměstnance tvrdý. Žádné lenošení! A tak budeš Streichle makat i o prázdninách. Foto: Milan Tesař

Miro Ludvík versus Tony Trischka

V pátek 1. května 2009 náhle zemřel ve Warwicku (NY) bývalý československý písničkář Míra Ludvík. Počátkem sedmdesátých let byl členem ostravské vysokoškolské skupiny Žízeň, ve které hrál spolu s Karlem Schreiberem (nyní Modrotisk), Mirkem Klusem (bývalý zvukař Nerezu) a Zdeňkem Indrákem (teď bigbítý). Ve druhé polovině sedmdesátých let emigroval do USA, kde začal pracovat jako kameník, mimochodem opravoval zahradu paní Trumpové i sochu Svobody. Počátkem devadesátých let začal znovu koncertovat hlavně v newyorských klubech a okrajově se objevil i na Portě, a právě k jedné takové návštěvě se váže následující historka. Míra přijel za námi do Plzně i s manželkou Ivanou (původem z Prahy, emigrovala s Mírou). Ta samozřejmě jako UŽ američanka toužila po ubytování ve špičkovém hotelu. Vybrala si hotel Central, myslím, že se tak tehdy jmenoval. Mají-li volný pokoj, jsem se šel nejdříve zeptat česky já jako hostitel. Neměli. Mírně rozladěná Ivana vytáhla z kabelky americký pas a zeptala se anglicky. Milá recepční viděla vedle anglicky hovořící ženy muže s kytarovým futrálem a zeptala se: „Vy

jste TI Američané?“ Ivana odpověděla, že ano. YES. Byla to pravda! Dostali pokoj, klíče a šli se ubytovat. A pak společně hurá na výstaviště na Portu. Za čtyři hodiny za mnou přiběhl někdo ze štábu, že prý jsem ubytoval svoje kamarády v pokoji, který byl rezervován pro Tonyho Trischku. Bránil jsem se, že jsem o tom vůbec neměl ponětí a že ten pokoj jim dala recepční. Tak co já? A nakonec muzikant jako muzikant a Američan jako Američan. No NĚ?

Foto: skupina Žízeň
Zprava na kytaru Míra Ludvík, na bubínky Míra Klus, na kontrabas Zdeňk Indrák a na kytaru Karel Schreiber
Ostrava, 1977

koncerty 2009

červenec

4. 7. 2009

Náměšť na Hané

festival Zahrada
scéna Zámek 14:30
v rámci Textové dílny

5. 7. 2009

Náměšť na Hané

festival Zahrada
scéna Zámek 13:00
recitál

srpen

4. 8. 2009

Telč

Prázdniny v Telči
Nocturno
po 22:00

30. 8. 2009

Ostrava

ZOO
letní scéna 16:00

září

24. 9. 2009

Ostrava

klub Parník
Pepa sobě!
Jamajz
(Pepa Streichl, Ivo
Cicvárek, Jiří Svítek)
Hořký kafe
Pakostra Blues
(Radek Pastrňák, Jiří
Kostadinov, Joe After)

říjen

2. 10. 2009

Turnov

divadlo
Besídka Textové dílny
18:00

kolegové

Blaf hraje a neblafuje

Se skupinou Blaf (česky „kec“) se potkávám už od konce osmdesátých let. Jejich gorolgrass mě poprvé rozesmál na Portě v Plzni na výstavišti. Od té doby se často potkáváme na nejrůznějších festivalech a navzájem se vychalujeme a vysekáváme si umělecké poklony. Mimo leadera kapely, houslisty a autora většiny písní Toma Tománka, je výrazným členem kapely věčně vysmátý a rozchechtaný banjista Pavel Buble Sikora. Naposledy

jsem Blaf viděl a slyšel letos na Festivalu Za vodou v Děhylově. Hráli po mně. Byl jsem jejich předskokan. A právě po jejich koncertě jsem se rozhodl, že je představím v Nočníčku, protože jejich koncert byl vynikající. Hned na začátku chytil takové grády, že jsem přestal balit kytaru a šel poslouchat. Výborná show i bez světelných efektů a ohňostroju. Jemný a dobrý humor nejen mezi písněmi. Jo, jo, kluci spolu hrají už dlouho a pořád je to baví a přesně

vědí, co chtějí. Tuším, že do dnešního dne vydali už pět CD, z nichž poslední (Jadymy dali) vyšlo přednedávnem. Asi ze stovky jejich písní jsem pro sebe objevil tu NEJ - píseň Brisbane z alba „Tu stela“ (Tady vodcad') přímo miluji. Schválně si poslechněte na www.blaf.cz. Blaf má snad jedinou smůlu. Zpívá v goralském nářečí. Vždyť jsou od Jablunkova, z Hrádku ve Slezsku. A západně od Moravy ubývá těch, kteří jim rozumí.

BLAF – CD Jadymy dali

Tom Tománek

Pavel „Buble“ Sikora

The Gizd Q igrájet tóže pa ruski

Od kamaráda Kuby Kupčika, mistra bubenického, který se mnou hrával ve Streichl Triu, jsem dostal mailem pár fotek. Je na nich ostravská jazzová parta The Gizd Q, ve které vedle Kuby a Vlastíka Šmídy hraje i folkařům sloužící sloutný saxista Michal Žáček. V popředí fota The Gizd Q, v pozadí Rusko. Požádal jsem Kubu, ať mi o tom napíše trochu více. A tady to je: Jeli jsme na takové malé turné po Rusku, respektive po Povolží. Hráli jsme v Moskvě a v Nižném Novgorodě, to město má asi 3 miliony obyvatel. Turné se

připravovalo skoro 3 roky a mělo mít círka deset koncertů. A když jsme 21. května odlétali, tak jich mělo být už jen pět a nakonec zbyly pouhé tři. Jeden v Moskvě (organizovalo České centrum) a dva byly v Nižném Novgorodě. Další koncerty měly být v Saratově, ale ty byly zrušeny. Jó v Rusku, i když všechno vyjednáš, tak "vsjo možno". Nicméně bylo to super, pohostinnost na jedničku, ochutnali jsme jak klasickou ruskou kuchyni, tak i uzbekistánskou kuchyni a samozřejmě jsme to zapíjeli pravou ruskou vodkou. Ta by ti

určitě chutnala. Měli jsme i kulturní a poznávací program, byli jsme v závodě, kde se vyrábějí Matrjošky, a dokonce si každý z nás jednu vymaloval, samozřejmě pod odborným dohledem. Bylo fajn. Foto: **Jakub Kuba Kupčik**

... cpali se šašlíkem a beranem

The Gizd Q v Moskvě...

drobnosti

Doggy bag v Sušici

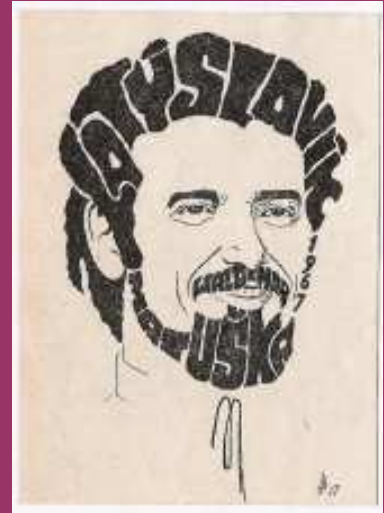
V létě roku 1991 přijela do České republiky tehdejší manželka Míry Ludvíka Ivana se svými dětmi. Pronajala si letní domeček nedaleko Sušice a chystala se užívat dvouměsíční prázdniny. Někdy na počátku těch prázdnin se konal festival Sušické folkové léto, na kterém jsem hrál. Ivana věděla o mé přítomnosti, a tak na festival za mnou přijela. Měl jsem hrát až v pozdních večerních hodinách a Ivana se objevila asi kolen čtvrté, a abychom si v klidu popovídali, byl jsem pozván na večeři. Tuším, že do hotelu Fialka. A bylo o čem si povídat, dlouho jsme se neviděli. Večeře chutnala, ale pro Ivanu byla česká porce obrovská, a tak na mě vyzvídala, zda-li u nás v restauracích se dělá „balíček pro psa“. Doggy Bag. Netušil jsem, o čem je řeč, a tak mi vysvětlila, že Doggy Bag je takový americký restaurační figl. Řeknete číšníkovi, ať vám z vaší nedojedené porce připraví Doggy Bag, a při odchodu dostanete balíček, který doma můžete klidně dojíst. Říkal jsem, že jsem se s tím u nás ještě nesetkal, ale že to s číšníkem proberu. A ve dveřích do kuchyně jsem číšníkovi tento systém vysvětloval. Říkal jsem, jako „balíček pro psa, Doggy bag.

A znovu JAKO balíček pro psa. Dostal jsem odpověď, že chápe a že to nebude problém. A hned odnášel od našeho stolu talíře. I ten Ivanin, na kterém zůstal velký kus masa. My jsme si ještě chvíli povídali u kávy a nadešla chvíle zaplacení. Byl jsem pozván, a tak platila Ivana. Ve chvíli, kdy jsme se chystali k odchodu, jsem kývnul na číšníka. Pochopil. Zmizel v kuchyni a za okamžik spěchal k nám s igelitovým pytlíkem plným jídla a se slovy: „Já jsem vám tam pro toho psa ještě něco přibalil,“ nám úslužně podával Doggy Bag. Ivana zbledla, ale přesto s úsměvem poděkovala a venku se neskutečně rozesmála. Tak, že až za dobrých deset minut byla schopna řídit auto. Cestou zpět na festival jsme hledali místo podél cesty, kde by se dal český Doggy Bag vyhodit. Ivana psa neměla. Ilustrační foto

jen tak

Walda

Waldu nakreslil kamarád
Ladislav Borkovský
z Melodie č. 8/1968

z tisku

Sociální, ale i jiný obsah se vytrácí, kultura se stává showbusinessem (to není pejorativní značení), umělec musí navždy zaujmout během zlomku vteřiny a masová kultura pop music se stává pravicovou. **Ne kvůli obsahu, ale kvůli jeho absenci.**
IDnes.cz 19.6.09

Splynutí

Když prší a prší,
tak se lidově říká,
že chčije a chčije.
Proč? To mi došlo až teď.
Pustím vodu z kohoutku
a mám nutkání.
To bylo dříve.
Nyní slyším padat déšť a už
nemůžu ven vůbec.
Skoro celé to „pršavo“
prosedím na toaletě.
Je to stáří? Nebo
životosprávou?
Prostata?
Ne, je to splynutím s přírodou!

reklama a nabídka

Běžný písničkář

PEPA STREICHL
je vaše dobrá volba.
To musíte slyšet!

Folk'n'Blues
výhodná smluvní cena
www.streichl.cz

drobnosti

do škatulek!

Při čtení hudebních časopisů, ať už tištěných nebo internetových, bývám často mimo. Těch žánrových škatulek... to je na Velký škatulkový slovník hudebních pojmů. Mimo jasných pojmenování folk, blues, pop, rock a třeba alternative, kterým jakžtakž rozumím, drtí do mně pojmy jako je např. Nu metal, Aggro black, Noire rock, ambient, filter house, neo-krautrock, IDM, freak folk a podobně. Ale asi jsem v moderní

škatulkovací hudební terminologii sto let za opicemi a omlouvám se všem, kteří nechápou, že já nechápu. Nerozumím ale hlavně tomu, proč se tak často používá termín indie. Indie rock, indie folk, indie pop atd. Čím jsou tyto „jiné“ žánry nezávislé? Na vydavatelích? Na penězích? Na vysílání v rádiu? Na vysílání v TV? Jestli je to tak, tož já su též v téj škatulce. Hraju Nu Indie Folk 'n' blues.

dva dny plné smůly

V sobotu 27. června jsem měl naplánovány po dlouhých letech dva koncerty v jednom dni. Třebíčský Country fest ve 13 h a pak do 148 km vzdálených Českých Petrovic, kde probíhal HAIDA fest. Půlhodinka, která mi patřila v Třebíči na nádvoří zámku, proběhla v pohodě. Takže hurá na cestu. Ono hurá ale trvalo jen pět kilometrů. Za Třebíči jsem se vydal špatným směrem a k tomu první porucha. Přetržené plynové lanko. Bowden se prý tomu říká. Snažím se to opravit sám. Čumím na to jak čolek na černou Ostravici a hledám, na jakém systému to vůbec funguje. Mobilem mi pomáhá můj ostravský mechanik a strážce nad mým fárem Jirka Š. Pochopil jsem a hned v autě i v okolí hledám kousek drátu. Nic. Rozbaluji kytaru a sundávám strunu E6. Drátuji a drátuji a je to. Startuji, nožkou něžně a jemně tlačím na plynový pedál a NIC. Tak už nevím. Hodina v pytli. Volám SOS do Třebíče a okolí. Mirek Kašpar nemůže, už vypil pivo. Jana M. nezvedá mobil. Pavel Pokorný po pár minutách to bere a snaží se. Obvolává známé i neznámé třebíčské autoopraváře a za chvíli volá, že sehnal a už jede za mnou. Jeho známý sice přijel, ale bez lanka. Vyřešil to nouzově. Strunou E6 přichytil onen otočný bazmek do polohy, až motor řve a autíčko skoro poskakuje. Vysvětluje, že mám používat jen spojku a brzdu. Vyjždím zatím jen systémem přískoků, ale pomalu si

zvykám. Když vymáčknu spojku, tak se motor nezřízeně rozhuřáká. Je to jízda poněkud pomalá, ale jedu. Mám už za sebou 57 km a pomalíčku se blížím Českým Petrovicím. Najednou se z mého fára stavá sportovní vůz. Ale nejede. Jen řev a prdění a prdění. Ztrácí tah a dech. V lesích za Novým Městem na Moravě. Nikde nikdo. Mávám na kolemjedoucí, byli jen dva... a nic. Prší, prší jen se leje. Zkousím to velmi pomalou jízdou na kopeček a pak z kopce volně sjedu někam, kde někdo bydlí. Povedlo se, jsem na vrcholu. A hurá dolů. Míjím ceduli Koníkov a vidím první stavení. A tam jsem našel vzácnou pomoc. Hodný pan H. mě odtahuje k opravě, kde mi to v pondělí opraví a navíc mě odváží do Poličky na vlak. Je pozdě večer. Už nic nikam nejede. Polička se ukládá k spánku. Já taky. Na hotelu Opus. Ráno se nemůžu dostat z hotelu. Ujždí mi dva vlaky. Recepční zaspala. V Ostravě na nádraží mi nabízí nějaká děva, že mě orálně potěší. No nazdar! Další smůla! Nemám teď vůbec náladu...

jen tak

dvě Kosti

ta větší kamenná v pozadí je Giovanniho a Pia Kinských a ta menší v popředí je moje. Z loňské dovolené.

poezie I

Zelená se, zelená
na hospodském stole
Vypili jsme dvacátou
a říkáme si vole

poezie II

Vítkovice late at night

Od hospody k hospodě
všude plno Romů
Dávám přednost jistotě
raději spěchám domů

napsal Roman Brázdil

poezie III

venku je zima a mráz
ale nás
hřeje RUM
je v nás
naráz

Toto je snad moje první
rýmovačka kterou jsem říkal na
koncertech

drobnosti z domova

z galerie mé ženy

Moje žena Jana maluje a maluje obrazy a obrázky, které se mi moc líbí. Obdivuji to už jen z toho důvodu, že sám neumím namalovat skoro nic. Jen tu známou kresbu prasátka. To mi jde. Ale Jana sedí a maluje, maluje, maluje a maluje.

A občas taky vystavuje a vystavené prodává. Ale jen něco.

Jednou mě navštívil kamarád a

jeden obrázek se mu moc a moc líbil. Jana nebyla doma, a tak jsem udělal pro naši domácnost velmi výhodnou cenu sám. Obraz jsem zabalil a kamarád se chystal k odchodu. A ve dveřích se najednou objevila Jana. Hned se chlubím jak velmi dobře ovládám byznys. A to byla chyba. Jana se na mě škaredě podívala a ptá se, který že to obraz jsem prodal. Říkám, že tu

kytici. Ale tu já neprodám. Nikdy. Tak jsem musel taktně z byznysu vycouvat. Kamarád to pochopil. Teď vím, jak na to. Takže kdyby se vám obrázky líbily a měli byste zájem napište mi, já se zeptám.

pojdte do ostravské ZOO

Letos už po páté se zúčastním charitativního koncertu ve prospěch zvířat v ostravské ZOO. V roce 2005 byl středem naší charity Lemur Sclaterův. V následujících letech se staly středem této akce šimpanz, hroch a opička, jejíž název jsem už zapomněl. A letos 30. srpna podpoříme šelmy, mezi něž patří i krásná kočka slaništní (Oncifelis

Geoffroyi) na snímku.

jen tak

poezie IV

na Hané

Její kyprý
zadek
byl hoden
křestního jména
své majitelky
Haná

pamatujete si?

magič mého mládí
jestli se nepletu,
tak se jmenuje
Sonet Duo

moje fanyнка

Myslím, že Jana M. mi
fandí,
ale nevím, co na to její
manžel Míra

reklama

MUZIKANTSKÉ ŽNĚ

Frýdek – Místek

areál TJ Slezan Frýdek – Místek

pátek 14.8.2009 od 16:00

sobota 15.8.2009 od 15:00

▼ folk ▲ country ▼ blues ▲ rock ▼

Prázdniny v Telči

PRÁZDNINY VE MĚSTĚ ŠTASTNÝCH LÁSEK

www.prazdninyvtelci.cz

24. července – 9. srpna 2009

PEPA STREICHL

Maestro Richard Kroczek

TRUC BLUES

BLUES BAZZAR

BONBÓNEK – CHUŤOVKA – BONBÓNEK

Maestro Richard Kroczek

Pepa Streichl
&
Truc Blues

BLUES BAZZAR

Cena 300,- Kč

jediné nahrávky Maestra s Truc Blues
pamětní omezený náklad

žádejte na

agenturasm@seznam.cz

Radio FOLK Radio FOLK Radio FOLK

www.radiofolk.cz

www.radiofolk.cz

www.radiofolk.cz

Nočníček, nepravidelný noční plátek Pepy Streichla. Povoleno Schönthalskou dohodou čl. 7, o svobodě projevu
šéfredaktor Pepa Streichl, streichl@seznam.cz, dopisovatel Petr Jirus, petrjirus@seznam.cz